

SFS nr: **2006:311**

Departement/myndighet: **Försvarsdepartementet**

Rubrik: **Förordning (2006:311) om transport av farligt gods**

Utfärdad: **2006-05-04**

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter som ansluter till lagen (2006:263) om transport av farligt gods.

De begrepp som används i lagen om transport av farligt gods har samma betydelse i denna förordning.

2 § Vissa myndigheter som enligt denna förordning har särskilda uppgifter kallas transportmyndigheter och är för

- transporter på land: Statens räddningsverk,

- lufttransporter: Luftfartsstyrelsen, och

- sjötransporter: Sjöfartsverket.

För frågor som inte kan hänföras till ett visst transportslag är Statens räddningsverk transportmyndighet.

3 § I denna förordning avses med

- bilagorna till ADR: bilagorna A och B till den europeiska

överenskommelsen den 30 september 1957 om internationell transport av farligt gods på väg (ADR [SÖ 1974:9]),

- RID: bilaga I till bihang B till fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF [SÖ 1985:16]),

- IMDG-koden: den internationella koden om transporter av farligt gods till sjöss enligt kapitel VII i 1974 års internationella konvention om säkerhet för människoliv till sjöss (SOLAS [SÖ 1997:90]),

- ICAO-TI: bilaga 18 till konventionen den 7 december 1944 angående internationell civil luftfart (Chicagokonventionen [SÖ 1946:2]).

Undantag från lagens och förordningens bestämmelser

4 § Lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning tillämpas inte på transporter av varor enligt lagen (1988:868) om brandfarliga och explosiva varor, när transporterna utförs av Försvarmakten eller Försvarets materielverk.

Ansökningsärenden

5 § En transportmyndighet skall efter ansökan meddela beslut om

huruvida ett visst ämne eller föremål är att anse som farligt gods enligt lagen (2006:263) om transport av farligt gods.

Sökanden skall lämna underlag för den prövning som behövs för beslutet och betala de kostnader som ansökan medför.

Transportmyndigheten får bestämma avgiften till ett lägre belopp.

6 § I ett ärende enligt 5 § får transportmyndigheten på sökandens begäran besluta vad som skall gälla för transport av ämnet eller föremålet för tiden intill dess att ärendet slutligt avgjorts. Beslutet får när som helst ändras av myndigheten.

Behöriga myndigheter

7 § Behöriga myndigheter är

1. Statens strålskyddsinstitut i frågor som rör transport av radioaktiva ämnen som inte utgör klyvbara ämnen eller som utgör klyvbara ämnen och för vilka undantag från vissa speciella förpackningskrav gäller,

2. Statens kärnkraftinspektion i frågor som rör transport av radioaktiva ämnen som utgör klyvbara ämnen och för vilka speciella förpackningskrav gäller,

3. polismyndigheterna efter samråd med kommunens organisation
för räddningstjänst i frågor som behandlas i 8 § första stycket
punkterna 1 och 5, när det gäller

a) tillstånd för lastning och lossning på offentlig plats inom
tättbebyggt område,

b) underrättelse om lastning och lossning på offentlig plats
utanför tättbebyggt område, och

c) medgivande för längre färduppehåll nära bebodd plats eller
samlingsplats vid transport av vissa slag av farligt gods,

4. Statens räddningsverk i övriga frågor som behandlas i 8 §
första stycket punkterna 1, 2, 5 och 6,

5. Sjöfartsverket i övriga frågor som behandlas i 8 § första
stycket punkten 3, och

6. Luftfartsstyrelsen i övriga frågor som behandlas i 8 §
första stycket punkten 4.

Behöriga myndigheter i tillsynsfrågor framgår av 10 §.

8 § Behöriga myndigheter skall svara för särskilt föreskrivna

uppgifter vilka nämns i

1. bilagorna till ADR,

2. RID,

3. IMDG-koden,

4. ICAO-TI,

5. rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/111/EG, och

6. rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/110/EG.

Om det vid utförandet av någon uppgift hos en behörig myndighet uppkommer frågor som tillhör en annan myndighets verksamhetsområde skall uppgiften utföras i samråd med denna myndighet.

Behöriga organ

9 § Behöriga organ för teknisk kontroll enligt bilagorna till ADR samt enligt RID, IMDG-koden, ICAO-TI och bilagorna till rådets direktiv 94/55/EG och 96/49/EG är

1. för fordon för transport på väg eller i terräng: de besiktningsorgan som anges i fordonslagen (2002:574),

2. för sådan utrustning som omfattas av rådets direktiv 1999/36/EG av den 29 april 1999 om transportabla tryckbärande anordningar, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2002/50/EG: de organ som av något land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) anmälts till Europeiska unionen (EU) för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse under direktivet, och

3. för övriga områden: de organ som ackrediterats för motsvarande uppgifter beträffande nationella transporter enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Tillsyn

10 § Följande myndigheter skall inom angivna områden ha tillsyn över efterlevnaden av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen:

1. Sjöfartsverket: sjötransporter,
2. Luftfartsstyrelsen: lufttransporter,
3. Polismyndigheterna: transporter på land utom järnvägstransporter,
4. Järnvägsstyrelsen: järnvägstransporter,
5. Kustbevakningen: gods i hamnars landområden som är avsett för vidare transport samt, på Sjöfartsverkets begäran om biträde, sjötransporter,
6. Statens strålskyddsinstitut: transporter av radioaktiva ämnen som inte utgör klyvbara ämnen eller som utgör klyvbara ämnen och för vilka undantag från vissa speciella förpackningskrav gäller,
7. Statens kärnkraftinspektion: transporter av radioaktiva ämnen som utgör klyvbara ämnen och för vilka speciella förpackningskrav gäller,
8. Statens räddningsverk: säkerhetsrådgivare för samtliga transportslag, transportabla tryckbärande anordningar och transportskydd.

Den myndighet som avses i 13 § första stycket andra meningen lagen (2006:263) om transport av farligt gods skall vara Kustbevakningen.

Statens räddningsverk skall samordna tillsynsmyndigheternas verksamhet samt bistå med teknisk sakkunskap till de myndigheter som utövar tillsyn över transporter på land.

11 § Om det vid en vägkontroll av ett fordon som är registrerat i en annan stat inom EES eller i Schweiz framkommer omständigheter som ger anledning att anta att det begåtts allvarliga eller upprepade överträdelser men dessa inte kan styrkas vid kontrolltillfället på grund av att nödvändiga uppgifter saknas, får tillsynsmyndigheten begära och lämna bistånd till utländsk behörig myndighet inom EES eller i Sverige vid utredning av ärendet. Tillsynsmyndigheten skall i motsvarande fall bistå behöriga myndigheter i andra stater inom EES eller i Schweiz beträffande fordon som är registrerade i Sverige. Om tillsynsmyndigheten i dessa syften utövar tillsyn hos en verksamhetsutövare, skall resultatet av denna kontroll meddelas den andra berörda staten.

Säkerhetsrådgivare

12 § Säkerhetsrådgivare skall ha genomgått ett prov som godtagits av Statens räddningsverk och inneha ett giltigt intyg

för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods.

13 § Har ett intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar utfärdats i en annan stat inom EES skall det gälla enligt sitt innehåll i Sverige.

Har ett intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg eller järnväg utfärdats i Schweiz skall det gälla enligt sitt innehåll i Sverige.

Rapporteringskyldigheter

14 § Statens räddningsverk skall fullgöra skyldigheten att

1. till behöriga myndigheter i annan stat rapportera allvarliga eller upprepade överträdelser som äventyrar säkerheten vid transporter av farligt gods enligt

a) artikel 7.2 första stycket i rådets direktiv 95/50/EG av den 6 oktober 1995 om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/112/EG,

b) bilagorna till ADR, eller

c) RID,

2. till annan stat eller till Europeiska gemenskapernas kommission sända underrättelser eller rapporter enligt

a) artikel 9.1 i rådets direktiv 95/50/EG,

b) artikel 6.10 i rådets direktiv 94/55/EG och artikel 6.12 i rådets direktiv 96/49/EG, och

c) artikel 11.1 och 11.3 i rådets direktiv 1999/36/EG, och

3. till sekretariatet för Ekonomiska kommissionen för Europa (ECE) eller centralkontoret för Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF) enligt bilagorna till ADR eller enligt RID

a) vidarebefordra de rapporter om svåra olyckor och tillbud som verket tagit emot inom ramen för sina uppgifter som behörig myndighet enligt 7 §, och

b) rapportera sådana avtal som avses i 16 § 4.

De rapporteringsskyldigheter som omfattas av första stycket och som framgår av rådets direktiv 95/50/EG eller 1999/36/EG gäller även i förhållande till stater inom EES.

Rapporteringskyldigheterna enligt rådets direktiv 95/50/EG
gäller även i förhållande till Schweiz.

Tillsynsmyndigheterna skall förse Statens räddningsverk med
uppgifter om sådana överträdelser som omfattas av första
stycket 1 och som kommit till tillsynsmyndigheternas kännedom.

Tillsynsmyndigheterna skall vidare senast den 1 juli varje år
förse Statens räddningsverk med de uppgifter beträffande
föregående års vägtransporter som omfattas av
rapporteringskyldigheten enligt första stycket 2 a.

Bemyndiganden m.m.

15 § Transportmyndigheterna får meddela ytterligare
föreskrifter och särskilda beslut på de områden och i den
utsträckning som anges i 20 § andra stycket 1-12, 16 och 17
lagen (2006:263) om transport av farligt gods, samt på
motsvarande områden meddela ytterligare föreskrifter om
verkställigheten av lagen och denna förordning.

16 § Statens räddningsverk får

1. meddela ytterligare föreskrifter om

a) säkerhetsrådgivare och undantag från kravet på
säkerhetsrådgivare,

b) transportskydd, och

c) utbildning samt överlämna till någon enskild att utföra sådan examination som enligt verkets föreskrifter kan krävas för säkerhetsrådgivare och för förare av transporter av farligt gods,

2. meddela ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning, i fråga om de områden som anges i 1,

3. ta ut avgifter för sina kostnader med anledning av prov och intyg för

a) förare av transporter av farligt gods, och

b) säkerhetsrådgivare, och

4. ingå avtal med främmande stater om tillfälliga undantag från bestämmelser i bilagorna till ADR och RID i den utsträckning som medges där och i rådets direktiv 94/55/EG och 96/49/EG.

17 § Rikspolisstyrelsen och Kustbevakningen får meddela de ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning

som behövs för polismyndigheternas respektive Kustbevakningens tillsynsverksamhet.

18 § Har föreskrifter meddelats om krav på tillstånd eller anmälan med stöd av 20 § andra stycket 12 lagen (2006:263) om transport av farligt gods, får transportmyndigheterna uppdra åt polismyndigheterna att pröva ärenden om tillstånd eller att ta emot anmälningar.

Statens strålskyddsinstitut och Statens kärnkraftinspektion, inom respektive myndighets verksamhetsområde, prövar sådana ärenden om tillstånd och tar emot anmälningar, som avser farligt gods som består av eller innehåller radioaktiva ämnen.

19 § Innan en transportmyndighet meddelar föreskrifter med stöd av lagen (2006:263) om transport av farligt gods och denna förordning skall samråd ske med övriga transportmyndigheter. Samråd skall även ske med annan myndighet om föreskrifterna berör denna myndighets verksamhetsområde.

Om det är fara för liv, hälsa, miljö eller egendom eller risk för betydande ekonomisk skada och samråd inte kan ske inom skälig tid, skall i stället information lämnas efter det att föreskriften meddelats.

Ytterligare bestämmelser om samordningen mellan transportslagen

av säkerhetsföreskrifterna för transport av farligt gods finns
i förordningen (2005:890) med instruktion för Statens
räddningsverk.